

Det blir inte roligare än man gör det

När jag fick en egen familj blev det viktigt att göra det lite extra trevligt och festligt ibland. Jag skulle alltid ta matlagandet på allvar och inte servera något halvdant ens i vardagslag. Och jag ville skapa egna traditioner för min familj så vi ofta fick anledning till lite festivitas. Särskilt ville jag att vår dotter skulle ha ett gott och roligt liv. Men det betydde inte att hon skulle skämmas bort med ett överflöd av dyra presenter även om "hennes år" kom att kantas av väldigt många firartillfällen.

Fredag- och lördagskvällar la vi oss alltid vinn om att göra lite extra av våra måltider. När vår dotter blev stor nog hjälpte hon gärna till att duka fint och bryta servetter eller om det var pappersservetter, forma dem till stora "blommor". Sedan hjälptes vi åt med matlagandet och satt länge vid bordet och pratade.

Redan på 80- och 90-talet fick jag klart för mig att så var det inte många familjer som gjorde. I stället tog var och en något från kyl eller frys och värmdes i mikron och åt när det passade innan de stack iväg till någon aktivitet.

När dottern döptes fick hon tre namn. Således blev tre namnsdagar utspridda över året, 28 februari, 12 maj och 9 december. Dessa uppmärksammades med någon liten present och att familjen kanske åt något extra gott till middag. Kanske blev det en hemgjord tårta. Jag kom på att om det serverades någon liten efterrätt blev inte godisbehovet så stort.

12 maj var gemensam firardag för hela familjen eftersom det förutom dotterns namnsdag var mammas och pappas bröllopsdag och kattens födelsedag (så länge han fanns med oss).

Dotterns födelsedag firades redan på morgonen. När hon var liten hade alla dockor och gosedjur under natten kommit överens om att rada upp sig runt sängen och vara de första att gratulera. Någon hade en flagga med sig och någon annan ett litet paket. Frukostdukningen var extra fin, dagen till ära, med blommor, ljus och fler paket. På kvällen fortsatte firandet med en god middag. Ibland, inte alltid, blev det ett enkelt barnkalas. Nu firas barnbarnet på samma sätt.

Julen betyder ju julklappar för de flesta barn, så också för vår dotter. Många gånger blev det kanske väl många klappar. En av höjdpunkterna var dockskåpet som pappa förfärdigat efter en ritning i ICA-kuriren. Ett rött hus med två våningar och med vita knutar och snickarglädje runt fönstren. Han hade nog lika roligt med huset när han snickrade det, som dottern när hon sedan lekte med det. Pappa hade till och med gjort pyttesmå dockmöbler. Sängar, köksbord och stolar, hörnskåp och byrå med mera.

Jag gjorde gardinuppsättningar, tapetserade och la in "hel-täckningsmattor", fixade lampor, tavlor och småsaker. Sedan kompletterade vi med köpta dockmöbler. Huset försågs med "elektricitet" så det lyste här och där i rummen.

Ingers tankar

Ett klädsåk till de större dockorna förfärdigades också liksom docksängar av olika slag. Sindy-dockorna fick stiliga "filmstjärnesängar" designade av mamma och försedda med hemsydda sängutstyrslar.

När skolan började på hösten, liksom när den slutade inför sommarlovet, fanns också anledning att fira. Till skolstarten presentades förstås med grejer som kunde komma till pass då, ny skolväska, fina pennor, färgpennor, suddisar, någon trevlig bok, ritblock, kanske något klädesplagg. Vid vårterminens avslut blev det saker att ha roligt med på lovet och semestern.

Påskafton var det äggetning. Allra roligast om påsken var sen och vi kunde vara i sommarhuset. Då fanns äggen utomhus. Påskharen hade skrivit ett brev som hämtades i den vanliga brevlådan. Där lämnades besked om hur många ägg han hade gömt och en ledtråd med en underfundig fingervisning om var första ägget kunde hittas. Sedan var det bara att leta tills alla ägg hade lokaliserats. Ibland ordnade vi en spontan "godis & skattjakt" på samma sätt.

Nästan vid alla firartillfällen dök mammas hemmagjorda grattiskort upp. Ibland hade jag skrivit ett litet rimmat tal som framfördes vid desserten. Efterrätten kunde bestå av en magnifik prinsesstårta som var dotterns specialare. Den hade inte en ynkelig rosenknopp som dekor. Nej, en hel kvist med rosor och blad i marsipan, från blommor i knoppstadiet till fullt utslagna. Vid jul hör det till att skriva julklappsrim. Paketutdelningen får gärna ta lite tid.

Vi är inga storkonsumenter av starka drycker i vår familj, men ett glas till maten har vi kostat på oss när det passerat. Ibland köpte vi ett alkoholfritt fruktvin, som fanns på Systembolaget, till dottern. Det fanns de som tyckte att vi ledde in henne på "dryckenskapens väg" genom detta. "Vi skulle få ångra oss" sa de. En gång när hon var liten, promenerade vi förbi en systembutik som skyltade med just den där drycken. Det upptäckte vår dotter och ropade förtjust: "Titta, Lottavin"! Undrar just vad de kringstående tänkte? Något problem med starka drycker har dottern ännu inte fått. Däremot är hon kunnig om både viner och andra drycker och vet vilka som passar bäst till vad.

25 mars äter man våfflor, men den dagen kallades också trandagen förr på vissa håll i landet. I Småland, Blekinge och på Öland, men också i Västmanland. "Tranan bär ljus i säng" hette det. När jag upptäckte den sedvänjan la jag förstås in den i vårt "firarår".

På trandagen brukade det finnas ett tranbrev och godis att glädja sig åt. Den traditionen fortsätter nu min dotter med för sin flicka. Häromåret hade Clara så roligt åt de stora leriga spåren som tranan lämnat efter sig i hallen när hon klafsat in med sin godispåse och annan överraskning.

Nu är det snart trandag och våffeldag igen. Passa på och fira ljuset och vårens ankomst lite extra då. Själv ska jag fira vårens ankomst med en liten flaska som blivit kvar sedan nyår. Eftersom jag var "enhänt" då kunde jag inte öppna flaskan. Jag tycker om samma typ av dryck som Winston Churchill gjorde. Den som bubblar, och den får, som han sa "Gärna vara torr, kall och gratis".

Inger Klintberg Danielsson, 21 mars 2021.